

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Ulica plemića Borelli 9, Zadar

Poslovni broj: Psp-95/2024-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Općinski sud u Zadru, po sutkinji Ivi Abfal, u pravnoj stvari tužitelja Velimira Subića iz Zadra, Kožino, Put Lokve 15, OIB: 16226548703, zastupanog po punomoćniku Ivici Begonji, odvjetniku u Rijeci, protiv tuženika Tonia Crispiatica iz Zadra, Ive Senjanina 10B, OIB: 98064895743, zastupanog po punomoćniku Marinu Zekanoviću, odvjetniku u OD Zekanović, Bitanga i partneri, odvjetnicima u Zadru, radi smetanja posjeda, nakon usmene, glavne i javne rasprave zaključene dana 13. svibnja 2026., u nazočnosti tužitelja osobno, punomoćnika tužitelja, tuženika i punomoćnika tuženika, dana 29. svibnja 2026.

r i j e š i o j e

I. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Utvrđuje se da je tuženik Toni Crispiatico točno neutvrđenog dana, za što je tužitelj saznao 31. listopada 2024., smetao tužitelja Velimira Subića u posljednjem, mirnom, faktičnom posjedu stana koji se nalazi u niskom prizemlju, ukupne površine 28,35 m², koji se sastoji od jedne sobe, kuhinje, hodnika, kupaonice i WC-a i drvarnice, a nalazi se u stambenoj zgradi u Zadru, Ulica Ive Senjanina 10A, sagrađene na k.č.br. 3334/2 upisane u poduložak 3206, zk. ul. 3579 k.o. Zadar, pa se nalaže tuženiku uspostava ranijeg posjedovnog stanja kakvo je bilo prije 31. listopada 2024. na način da preda tužitelju sve ključeve ulaznih vrata stana, te mu se zabranjuje svako takvo i slično smetanje posjeda tužitelja od prijetnjom novčane kazne, u roku od 8 dana.“

II. Nalaže se tužitelju Velimiru Subiću iz Zadra, Kožino, Put Lokve 15, OIB: 16226548703, naknaditi tuženiku Toni Crispiaticu iz Zadra, Ive Senjanina 10B, OIB: 98064895743, trošak parničnog postupka u iznosu od 1.000,00 EUR zajedno sa zateznim kamatama tekućima od 29. svibnja 2026., kao dana presuđenja pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana, dok se preko dosuđenog iznosa, zahtjev tuženika za naknadnom parničnog troška odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi kako je posljednji, mirni, faktični posjednik, nekretnine, stana koji se nalazi u niskom prizemlju, ukupne površine 28,35 m², koji se sastoji od jedne sobe, kuhinje, hodnika, kupaonice, WC-a i drvarnice, a nalazi se u stambenoj zagradi u Zadru, Ulica Josipa Kolanovića 10/Ive Senjanina 10 A/ sagrađena na čest. 3334/2 upisana u poduložak 3206, zk. ul. 3579 k.o. Zadar. Točno neutvrđenog datuma, a za što je tužitelj saznao 31. listopada 2024., kada je na uobičajeni način otvaranjem brave ulaznih vrata predmetna stana pokušao ući u predmetni stan, u čemu nije uspio te je ustanovio da je tuženik samovlasno, protupravno promijenio bravu ulaznih vrata promatranog stana. Takvim radnjama opisanim tuženik je smetao tužitelja u posljednjem, mirnom, faktičnom posjedu nekretnine, stana ranije pobliže opisanog. Tužitelj je o navedenim radnjama tuženika obavijestio PU Zadarsku, Policijska postaja Zadar, te je sukladno odredbama Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima pokušao putem dopuštene samopomoći vratiti posjed predmetne nekretnine, stana u čemu međutim nije uspio zbog nasilničkog ponašanja tuženika, pa je isti primoran radi zaštite svojih prava, interesa ustati ovom tužbom sa prijedlogom tom sudu da isti donese rješenje gornjeg sadržaja.

2. U odgovoru na tužbu tuženik ističe da u odnosu na samu tužbu i navode tužitelja, osporava njihov činjenični i pravni osnov, te se tužbi i tužbenom zahtjevu protivi u cijelosti. Početno ističe prigovor nepravovremenosti tužbe jer drži da je predmetna tužba podnesena izvan prekluzivnog roka propisanog odredbom čl. 21. st. 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, a kojim je propisano da pravo na zaštitu posjeda prestaje protekom roka od trideset dana od dana kad je smetani saznao za čin smetanja i počinitelja, a najkasnije godinu dana od dana nastalog smetanja. U pokušaju opravdanja pravovremenosti, tužitelj navodi da je za čin smetanja posjeda saznao 31. listopada 2024., kada je, prema njegovim tvrdnjama, utvrdio da je tuženik protupravno promijenio bravu predmetnog stana. U tu svrhu prilaže potvrdu PU Zadarske, Policijske postaje Zadar Klasa: 034-04/24-01/3093 D.M. Urbroj: 511-18-07-24-2 od 12. studenog 2024. Međutim, kako je iz te potvrde vidljivo, dana 1. siječnja 2024. na licu mjesta također je uredovala policija po prijavi tužitelja, te je tom prilikom tužitelj izjavio da mu je nećak, ovdje tuženik, postavio različite predmete s unutarnje strane ulaznih vrata u stan te da mu je time onemogućio ulazak u stan. Iz navedene potvrde jasno proizlazi da je, pod pretpostavkom da je tužitelj uopće uživao posjed stana, što se osporava, taj posjed izgubljen 10. listopada 2024. godine, kako je sam tužitelj naveo policijskim službenicima. S druge strane, predmetna tužba podnesena je 2. prosinca 2024., dakle više od mjesec dana nakon isteka roka iz članka 21. stavka 3. ZV-a. Isti rok protekao je u stvarnosti znatno ranije, budući ako je i došlo do oduzimanja posjeda, to je bilo najkasnije 3. srpnja 2024., kada se tužitelj tuženiku žalio da mu omogući pristup stanu. Obzirom na navedeno predlaže se odbiti tužbeni zahtjev zbog protoka prekluzivnog roka za podnošenje tužbe. Nadalje, u odnosu na sam fakt posjedovanja stana, osporava se da je tužitelj uživao posjed. Tužitelj nije niti posljednji, niti mirni, niti faktični posjednik predmetnog stana, već je to upravo tuženik. Štoviše, tuženik je punopravni i jedini vlasnik predmetnog stana. Tuženik u istomu stanu ima prijavljeno boravište i tamo redovito obitava. Tužitelj uz tužbu dostavlja posjedovni list broj: 21468 k.o. Zadar, međutim uvidom u isti vidljivo je da on nigdje nije evidentiran kao posjednik predmetne nekretnine, već se naprotiv kao posjednik pod rednim brojem 113 navodi tuženik. Za spomenuti je da je kao posjed pod rednim brojem 55 evidentirana je majka tuženika

Subić Silvana, koja je posjednik drugog stana u toj zgradi. Iz navedenog da je dodatno razvidna neosnovanost tužbe. U odnosu na činjenično stanje koje je prethodilo tužbu, valja reći da je predmetni stan pripadao baki tuženika Subić Janji, te da je ova tuženiku isti stan darovala ugovorom o darovanju od 25. veljače 2020. ovjerenim po Javnom bilježniku Alkici Kolega-Zubčić istoga dana pod brojem: OV-1743/2020, te je tuženik od 16. travnja 2021. upisan u zemljišnim knjigama kao vlasnik tog stana. Baka tuženika da je istim ugovorom zadržala pravo dosmrtnog plodouživanja istog stana. Baka tuženika, odnosno majka tužitelja, Janja Subić preminula je 21. travnja 2024. i trenutno se pred naslovnim Sudom pod poslovnim brojem O-1259/2024 iza nje vodi ostavinski postupak. Prethodno je posjed predmetnog stana uživala baka tuženika, koja je na tuženika svoj posjed prenijela citiranim darovnim ugovorom, kako je to utvrđeno u cit. aneksu tog ugovora od 19. ožujka 2021., od kada je tuženik punopravni vlasnik i posjednik predmetnog stana. Takvo posjedovno stanje održalo se do danas, s time da je sada razvidno da je tužitelj očekivao bi po smrti Janje Subić predmetni stan trebao pripasti njemu, kako je uostalom to i izjavio policijskim službenicima i vidljivo je iz cit. potvrde policijske uprave od 12. studenog 2024. Tamo se naime navodi da je tužitelj izjavio da je majka stan dala njemu. Tužitelj očito uvrijeđen ishodom da je predmetni stan dobio tuženik, sada na svaki način uznemirava tuženika i raznim manevrima pokušava iskonstruirati činjenice i fingirati da je tobože on uživao miran posjed tog stana i da sukladno tome on ima pravo na posjedovnu zaštitu. U prilog iznesenom ističe se da je tužitelj u cit. ostavinskom postupku izjavio da on neće poštivati darovni ugovor kojim je stan njegova majka prenijela na tuženika. Ova je tužba posljedica obijesti tužitelja i nezadovoljstva činjenicom da neće naslijediti predmetni stan. Tuženik se završno želi osvrnuti na pitanje nasljeđivanja posjeda od ostaviteljice, ako se uzme da je pok. Janja Subić uživala posjed stana. Odredbom članka 25. st. 1. ZV-a propisano je da je posjed koji je s ostavitelja prešao na nasljednike ovlašten štititi svaki nasljednik, odnosno sunasljednik od samovlasnoga smetanja treće osobe. Dakle, taj prelazak se zbiva u času smrti posjednika, pa u tom času nasljednik ipso iure nasljeđuje ostavitelja i ujedno, također ipso iure, stječe ono što je bilo ostaviteljevo, a nasljeđivo je i slobodno je za nasljeđivanje. Budući da je nesporno da je tužitelj nasljednik pok. Janje Subić, jednako je nesporno da sporni stan ne predstavlja ostavinsku imovinu (jer se u trenutku smrti nije nalazio u vlasništvu ostaviteljice), te nadalje budući da na nasljednika sukladno sudskoj praksi prelazi samo posjed koji je imao ostavitelj u pogledu predmeta ostavine, to bi tužitelj, ako svoj posjed izvodi iz posjeda ostaviteljice, kao nasljednik postao posjednik spornog stana samo da je stan predmet nasljeđivanja i da ga je tužitelj naslijedio, a što nije slučaj. Nadalje, a po pitanju nasljeđivanja posjeda s osnova osobne služnosti plodouživanja koje je uživala ostaviteljica, ističe se da je čl. 201. ZV-a propisano da osobne služnosti traju samo onoliko vremena za koliko su osnovane te prestaju najkasnije smrću njihova ovlaštenika, te čl. 202. da se osobne služnosti ne mogu se prenositi s ovlaštenika na drugu osobu te iste nisu nenasljedive, osim služnosti izričito osnovanih i za ovlaštenikove nasljednike. Obzirom na navedeno, ako tužitelj i jest svoj tobožnji posjed izvodio iz posjeda ostaviteljice, takav je posjed u svakom slučaju prestao u trenutku njezine smrti. U svakom slučaju tuženik se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu tužitelja, te predlaže da sud tužbu i tužbeni zahtjev tužitelja odbije kao neosnovan i naloži tužitelju da tuženiku naknadi prouzročeni parnični trošak.

3. Sud je izveo dokaz uvidom u isprave priložene spisu i to u Potvrdu MUP, PU zadarska, PP Zadra, Klasa: 034-04/24-01/3093 DM, Urbroj:511-18-07-24-2 od

12.11.2024. (l.s. 4), izvadak iz knjige zemljišnoknjižni odjel ovog Suda položenih ugovora – povijesni prikaz broj poduloška 3206, zk. ul. 3579 k.o. Zadar (l.s. 17-19), izvadak iz zemljišne knjige ovog Suda zk. ul. 17602 etažno vlasništvo: suvlasnički udio redni broj 113, k.o. Zadar (l.s. 20-21), Potvrdu o prijavi boravišta MUP, PU zadarska, Službe upravnih poslova, državljanstva i stranaca od 4.7.2024. (l.s. 22), sms korespondenciju stranaka (l.s. 23-24), izvršio uvid u spis ovog Suda pod poslovnim brojem O-1259/2024 vođen iza smrti pok. Janje Subić, proveo dokaz saslušanjem svjedoka Dragana Radonje, Silvane Subić i Vesne Andrović, te dokaz saslušanjem tužitelja i tuženika kao stranaka ovog postupka. Druge dokaze ovaj Sud nije provodio, a koji se odnose na saslušanje još dva predložena svjedoka, obzirom je tužitelj odustao od tih dokaznih prijedloga, te očevid na licu mjesta, obzirom navedeni dokazni prijedlog nije držao važnim za donošenje odluke u ovoj pravnoj stvari, sve sukladno odredbi čl. 220. Zakona o parničnom postupku (Nar. Nov. broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 155/23 – dalje ZPP).

4. Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

5. Predmet ovog spora zahtjev je tužitelja da mu Sud pruži posjedovnu zaštitu protiv tuženika, temeljeći svoj zahtjev na tvrdnji da ga je isti smetao u posljednjem, mirnom, faktičnom posjedu stana koji se nalazi u niskom prizemlju stambene zgrade u Zadru, Ulica Ive Senjanina 10A, sagrađene na k.č.br. 3334/2 upisane u poduložak 3206, zk. ul. 3579 k.o. Zadar, na način da je protupravno promijenio bravu ulaznih vrata stana, pa zahtjeva da se navedeno utvrdi, te da se naloži tuženiku uspostava ranijeg posjedovnog stanja kakvo je bilo prije 31. listopada 2024. na način da mu preda sve ključeve ulaznih vrata stana, te da mu se zabrani svako takvo i slično smetanje posjeda.

6. Naime, tuženik svoje protivljenje tužbenom zahtjevu temelji prvenstveno na tvrdnji da je tužba nepravovremena, odnosno da je podnesena izvan prekluzivnog roka propisanog odredbom čl. 21. st. 3. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, a potom da tužitelj nije niti posljednji, niti mirni, niti faktični posjednik predmetnog stana, već da je to upravo on, kao i što je punopravni i jedini vlasnik predmetnog stana, u kojem ima prijavljeno boravište i u kojem redovito obitava.

7. Tako, uvidom u izvadak iz knjige zemljišnoknjižni odjel ovog Suda položenih ugovora – povijesni prikaz broj poduloška 3206, zk. ul. 3579 k.o. Zadar i izvadak iz zemljišne knjige ovog Suda zk. ul. 17602 etažno vlasništvo: suvlasnički udio redni broj 113, k.o. Zadar, utvrđeno je kako je na predmetnom stanu, u niskom prizemlju, na adresi u Zadru, Ulica Ive Senjanina 10A, ukupne površine 28,35 m², koji se sastoji od jedne sobe, kuhinje, hodnika, kupaonice, WC-a te drvarnice, sa zajedničkim dijelovima i uređajima zgrade, kao vlasnik upisan ovdje tuženik Toni Crispiatico, za cijelo, a koja uknjižba prava vlasništva je izvršena temeljem Ugovora o darovanju ovjerenog pod brojem OV-1743/20 od 25. veljače 2020., kao i upis uknjižbe osobne služnosti – prava ploduživanja u korist Janje Subić, ranije upisane vlasnice za cijelo.

7.1. Uvidom u Potvrdu MUP, PU zadarske, Policijske postaje Zadar, Klasa: 034-04/24-01/3093 DM, Urbroj:511-18-07-24-2 od 12.studenog 2024., utvrđeno je kako je ta policijska postaja dana 1. listopada 2024. zaprimila prijavu Velimira Subića kako

ima problema sa svojim nećakom Tonijem Crispiaticom. U obavljenom razgovoru s istim navodi kako mu je majka Janja ostavila stan u Zadru, Ulica Ive Senjanina 10A u kojem nitko ne živi, već njegov nećak smatra kako je stan njegov, te je isti postavio različite predmete (kauč, sušilo za robu, itd.) s unutarnje strane ulaznih vrata, te mu time onemogućio ulazak unutar stana. Također, da je ta policijska postaja dana 31. listopada 2024. zaprimila prijavu Velimira Subića da mu je nepoznata osoba promijenila bravu u stanu u Zadru, Ulica Ive Senjanina 10A. U obavljenom razgovoru sa predmetnim Velimirom isti izjavljuje kako je navedenog dana pristupio u stan na gore navedenoj adresi kako bi iz stana koji je ostao u njegovom posjedu nakon smrti oca, a kako bi pokupio određene stvari iz stana, došavši do istoga primijetio kako su brave na ulaznim vratima promijenjene. Nadalje, da je u sudskom sporu sa Tonijem Crispiaticom i sestrom Silvijom Subić oko vlasništva nad stanom, te pretpostavlja da su isti promijenili bravu.

7.2. Iz Potvrde o prijavi boravišta MUP, PU zadarska, Službe upravnih poslova, državljanstva i stranaca od 4. srpnja 2024., proizlazi kako je tuženik dana 4. srpnja 2024. prijavio boravište na adresi u Zadru, Ulica Ive Senjanina 10A.

8. Nadalje, u tijeku dokaznog postupka saslušani su predloženi svjedoci Dragan Radonja, Silvana Subić i Vesna Andrović, pa tako iz iskaza svjedoka Dragana Radonje, rođenog 1955., u Zadru, umirovljenika, nesrodnog, nije u zavadi, proizlazi da poznaje tužitelja sigurno preko 40 godina, a tuženika od kada se rodio, naime oni su susjedi u Zadru, te zna koji je to predmetni stan jer je isti ranije bio u vlasništvu njegovog prijatelja Jadrana Palčoka, koji je bio pomorac te koji je stan prodao negdje prije Domovinskog rata, sestri tužitelja i majci tuženika Silvani Subić. Tako, da može reći da su u tom stanu živjeli Velimirovi i Silvanini roditelji, Janja i Miloš Subić, sve dok nisu umrli, a zna i da Silvana i Toni imaju u istoj toj zgradi stan na nekom od viših katova. Tko u tom stanu živi nakon Janje i Miloša, on to zaista ne zna, ne zna ništa ni o mijenjanju brava, a u stanu je posljednji put bio dok su Janja i Miloš bili živi jer su ga zvali da im popravi telefon. Kada da se pita gdje Velimir živi, iskazuje da ne zna gdje živi, a da misli da Toni živi sa majkom. Na poseban upit punomoćnika tužitelja, svjedok je iskazao: da je viđao tužitelja da dolazi u taj stan dok su njegovi roditelji bili živi, a misli da mu je otac preminuo prije nekih 5 godina, a majka da je živjela nakon možda još godinu, dvije; da je tužitelja možda sreo u dva, tri navrata da ide kod roditelja, kada je on bio na ulici, a sve u periodu u kojem su roditelji živjeli u tom stanu; da je viđao tuženika da dolazi u taj stan, da ide kod bake i djeda, jednog i drugog da je vidio ispred stana, nije ih vidio u stanu; da Toni živi s majkom u istom ulazu na višem katu, u većem stanu, a da je to susjedni „portun“ – ulaz.

8.1. Svjedokinja Silvana Subić, sestra tužitelja i majka tuženika, u zavadi s tužiteljem dugi niz godina, iskazala je da je upoznata sa predmetnim postupkom, te da je to stan koji je ona kupila 1990., te u kojem je živjela 6 godina, u kojem se rodio njezin sin te koji je nakon toga darovala svome ocu, jer je riječ o prizemnom stanu, a on je bio invalid, te u kojem su i otac i majka živjeli do smrti. Tako, nakon što je njezin otac preminuo sve nekretnine naslijedila je iza njega majka, dok je pokretnine naslijedio brat, ovdje tužitelj. Mjesec dana nakon što je majka naslijedila ovaj stan od oca, isti je darovala njenom sinu Toniju, koji je u tom trenutku bio redovni student u Rijeci, s tim da je majka imala pravo dosmrtnog plodouživanja na stanu. Tako, kada je njena majka preminula 21. travnja 2024., njen brat je 10-ak dana nakon toga, putem SMS poruke obaviješten da dođe do stana, te da ukoliko treba uzme nešto stvari iz stana,

ako ga nešto zanima od majčinih stvari, a sve zato što su radnici trebali doći za 10-ak dana kako bi pristupili kompletnoj renovaciji tog stana. Tako, da je brat pristupio i uzeo nešto stvari, te da je potom njezin sin, dakle, početkom svibnja 2024. izvršio promjenu brave na tom stanu. Kada je se pita, iskazuje da tada jedini ključ ima njezin sin. Nakon toga, prije Oluje, 3. kolovoza 2024., njezin brat da provaljuje u taj stan i to na način da čekićem obija bravu, te stavlja novi cilindar i u tom trenutku samo on ima ključ. Obzirom da su je susjedi obavijestili o buci, ona da je došla do stana te je zatekla tamo brata koji je provalio u stan, zbog čega je pozvala policiju, a ujedno i sina. Dok je čekala policiju i sina, otišla je po vlasnički list u svoj stan, te kada se vratila nazad, da su u stanu bili njezin sin i brat koji su se svađali. Tada nisu sačinili zapisnik, već su im rekli da pristupe u policijsku postaju za pet dana, jer je praznik zbog dana Oluje, te su samo uzeli podatke. Tako su i učinili i tad je u policiji napravljen zapisnik. Može reći da je tom prilikom, dok su njih dvojica bili u stanu, a kada je policija došla, njezin brat na stolu ostavio ključeve, tako da je jedan ključ imao on, a jedan njezin sin. Nakon par mjeseci, te nakon konzultacija sa odvjetnikom, njezin sin da je ponovno promijenio bravu. Kada je se pita da točno odredi vrijeme, iskazuje da je to bilo u 10. mjesecu 2024. U međuvremenu, od onog događaja u kolovozu, odnosno obijanja vrata od strane njenog brata, pa do mijenjanja brave od strane njenog sina u listopadu, brat da je u dva navrata zvao policiju jer je tvrdio da stan može otključati, ali ne može ući u isti, jer postoje "barikade". Želi pojasniti da je to jako mali stan, koji se u tom trenutku renovirao, te su radnici ostavili te svoje stvari dok su radili i naslonili na ta vrata, koja su predmetna. Naime, riječ je o sporednom ulazu, sa ceste, koji je napravljen zbog tog što je njezin otac bio invalid, te su to u biti bila vrata za balkon, dok od pravih ulaznih vrata, sa stubišta zgrade, njezin brat nikad nije posjedovao ključ, niti je brava od tih vrata ikad mijenjana. Misli da ne zna ni broj šifarnika u portunu. Nakon navedenog događaja, brava da nije mijenjana, te da je uslijedio ovaj postupak, kao i ostavinski postupak iza smrti majke, koji je prekinut jer brat pobija darovni Ugovor, kao i anex istog, kojim je njena majka raspolagala ovim stanom u korist njenog sina. Na poseban upit punomoćnika tužitelja, svjedokinja je iskazala: da kada je u listopadu 2024. njen sin promijenio bravu, da tada nije dao jedan primjerak ključa ovdje tužitelju.

8.2. Iz iskaza svjedokinje Vesne Andrović, rođene 1968. u Zadru, partnerice tužitelja, proizlazi kako je ona već 12 godina u vezi sa tužiteljem, tako da je poznavala njegove pok. roditelje, te poznaje tuženika i zna za ovaj parnični postupak. Naime, može reći da je riječ o malom prizemnom stanu koji ima dva ulaza, jedan glavni iz portuna, te drugi bočni sa strane, koji je napravljen radi lakše komunikacije jer je mama bila teško pokretna, kao i otac, koji je bio u još lošijem pokretnom stanju. Da je Velimirov otac preminuo neposredno prije korone, dok je njegova majka preminula na proljeće 2024. Zna da je Velimir pokrenuo ovaj postupak jer ne može ući u taj stan. Ona da je u taj stan dolazila sve dok je majka bila živa, zajedno s Velimirom, koji je vodio brigu o majci, provjeravao je svakodnevno, nosio joj stvari, hranu, robu, te je također promijenio majci kuhinju, frižider i mašinu za robu, vodio je kod liječnika, sam joj prao robu jer je njoj bila konfuzna ta nova mašina, vodio je na groblje. Nakon što je majka preminula, ona da nije bila u stanu, samo je bila ispred s autom, te zna da Velimir ne može ući u stan jer se unutra nalaze neke stvari, s kojima je blokirano otvaranje vrata. Koliko zna on ima ključ, te joj je rekao da je bilo nekoliko puta mijenjanje brave, kako do strane njega, tako i od strane Tonija. Koliko zna, prvo je Toni promijenio bravu, nakon toga je promijenio Velimir u dogovoru s odvjetnikom, te nije sigurna da li je još jednom nakon toga brava promijenjena, ali misli da Velimir

ima ključ jer ne može otvoriti vrata. Nije sigurna i ne može točno reći da li je Toni još jednom nakon toga promijenio bravu. Koliko zna, kad je Toni prvi put promijenio bravu, Velimir nije imao ključ od tih bočnih vrata, zato je Velimir promijenio i zna da je ostavio Toniju jedan ključ, a ako je Toni promijenio još jednom ostavio je Velimiru ključ, ali to nije baš sigurna, zna samo da Velimir ima ključ tih bočnih vrata, ali da ne može odgurati zbog tih stvari. Da cijelo vrijeme govori samo o vratima na tom bočnom ulazu, dok nema saznanja što je s ključevima i bravom u glavnom ulazu u stan, koji ide iz portuna. Ne može odrediti vrijeme kada je došlo do izmjene ovih brava, kako od strane jednog, tako od strane drugog, zna da joj zvoni datum 2. srpnja, no ne može biti sigurna, a ne želi nešto krivo reći. Na poseban upit punomoćnika tužitelja, svjedokinja je iskazala: da je Velimir često prespavao kod svojih roditelja u ovih njihovih zajedničkih 12 godina, jer je on alergičan na njenu mačku, pa nije mogao spavati u njenom stanu, te da želi pojasniti da je Velimir zajedno s roditeljima živio na Silbi pola godine, a onda su roditelji pola godine bili u Zadru, pa bi kad bi on bio u Zadru spavao kod njih, jer je u njegovoj kući u Kožinu još uvijek živjela njegova bivša supruga. Na poseban upit zamjenika punomoćnika tuženika, svjedokinja je iskazala: da u odnosu na njen iskaz da je tužitelj spavao u predmetnom stanu u Zadru kod roditelja, da je ona u taj stan uvijek ulazila s tog bočnog ulaza, te bila u primaćem dijelu i kuhinji, a zna da ima stražnji dio, no ne zna koliko ima soba i kreveta, jer nije nikad zalazila tamo; da su razmirice između tužitelja i tuženika počele vrlo brzo nakon majčine smrti, jer Velimir nije mogao pristupiti do svojih stvari u stanu, odredila bi to da je bilo unutar mjesec dana; da nema saznanja da li je bilo nekakve komunikacije između tužitelja i tuženika, odnosno dogovora oko stana nakon majčine smrti; da zna da je uredovala policija vezano za ovaj stan, kad je Velimir u dogovoru s odvjetnikom promijenio bravu da može ući u stan, ona da je bila u autu, te je došla policija, za koju misli da je pozvana od strane ili Tonija, ili njegove majke; koliko ona ima saznanja da je to bio jedini put kada je uredovala policija; da zna da je tuženik posjećivao svoju baku Janju, no ne zna koliko često, ali živjeli su ulaz do ulaza, pa pretpostavlja često, ali na Silbi je nije posjećivao, gdje je ona živjela pola godine, koliko zna došao je na Silbu samo jedno ljeto i to davno prije njegovog studija.

9. U svom stranačkom iskazu tužitelj je naveo da ostaje kod tužbe, postavljenog tužbenog zahtjeva i svih navoda. Tako, da je on 1989. na 1990., isfinancirao kupnju predmetnog stana jer su njegovi roditelji već tada bili u mirovini, otac je bio invalid te je u invalidsku mirovinu otišao već 1977. Da su imali zajedničku blagajnu, pa čak i njegova sestra dok je bila u životnoj zajednici s njima. Naime, on i roditelji da su živjeli na otoku Silbi, dok je ovaj stan u Zadru bio stan u kojem bi prespavali kada bi obavljali nešto ovdje u gradu, a u njemu su boravili češće zimi. Otac da je preminuo 2019., te je nakon toga majka, koja je također bila bolesna, boravila tamo gdje bi on boravio, jer je on vodio brigu o njoj, tako da bi sa njim bila ili na Silbi, gdje je on imao restoran, a kada bi bio u Zadru bili bi zajedno u ovom stanu. Kada ga se pita, iskazuje da je ovaj stan po kupnji u zemljišnoj knjizi bio upisan na njegove roditelje. Nadalje, majka da je preminula u travnju 2024., te se potom pokreće ostavinski postupak i on da u tom trenutku saznaje za Ugovor o darovanju, kojim ona daruje stan Toniju, tako da može reći da je ostavinski postupak i dalje u tijeku, jer da on osporava navedeni Ugovor o darovanju. Po majčinoj smrti u travnju 2024., on da nastavlja dolaziti jednakim intenzitetom kao i svih ovih godina, te jednom prilikom, što je bilo u srpnju 2024., dolazi do stana te nalazi da ne može otvoriti niti glavna, niti ova predmetna sporedna vrata. Želim pojasniti da on dugi niz godina koristi ovaj sporedni

ulaz koji je u ravnini, jer je riječ o stanu u prizemlju, a koji je probijen jer je njegov otac bio invalid, a on ga koristi jer ima problem s penjanjem uz stepenice, jer je također invalid. Tada da kontaktira svog odvjetnika te ga isti savjetuje da u roku od 30 dana mora ući u stan, zbog čega se vraćam 2. ili 3. kolovoza, te obija bravu na tim sporednim vratima, jer su glavna vrata protuprovalna vrata, te ulazi u stan, mijenja bravu i ostavlja na stolu novi ključ od nove brave. U tom trenutku u stan ulazi Toni te kreće konflikt s njegove strane, a potom dolazi i policija, koju je zvala Silvana, njegova majka, ona je tako izjavila, te policija radi zapisnik i odlazi. Nakon toga, on ponovno dolazi 1. rujna, može otključati vrata, međutim, vrata su zabarikadirana jer ih može otvoriti samo 15-20 cm, jer su iza natrpene stvari, te ne može iste pogurati i ne može ući. Tada također zove policiju, koja je opet sačinila zapisnik. Nakon toga, dolazim ponovno 1. listopada, te opet ista stvar može otključati vrata, ali vrata može otvoriti opet samo 15-20 cm. Ponovno dolazim 31.10. te tada ne može otključati vrata, ista su zaključana, njegov ključ ne radi, te opet zove policiju, a iza toga slijedi ova tužba. Na poseban upit svog punomoćnika, tužitelj je iskazao: da je on osobno zvao policiju 3 ili 4 puta; da je on s roditeljima živio u zajedničkom domaćinstvu, da su na Silbi imali zajedničko domaćinstvo, te da je u zajedničkom domaćinstvu od 1975.; da je restoran koji je imao na Silbi radio samo sezonski; da u ovom stanu i dalje ima stvari i to dvije torbe dokumenata, te da je u istom boravio više nego u Kožinu za vrijeme duge brakorazvodne parnice, koja je trajala od 2010. do 2023.; da pošto je dobio pisanu obavijest putem SMS-a od Tonija, krajem 6. mjeseca 2024. ili početkom 7. mjeseca, da će se u stanu izvoditi radovi, bila je riječ o bojanju stana, on da je iz istog iznio perilicu, štednjak, te njegove osobne stvari, kako bi bilo više mjesta, jer je riječ o jako malom stanu; da je kuhinja ostala i dalje u stanu, jer je ista rađena po mjeri te nije imalo smisla dirati je; da je on kupio tu kuhinju, jer je stara bila derutna i trebalo ju je obnoviti, a njegov otac da je imao vrlo niska primanja, a majka nikakva, zbog čega je naručio kuhinju i platio je u cijelosti, a radove su izvodili Ive i Šime Puhalović. Na poseban upit zamjenika punomoćnika tuženika, tužitelj je iskazao: da osim nekretnine u Silbi, ima nedovršenu kuću u Kožinu, oko koje je vodio spor sa bivšom suprugom od 2010. do 2023.; da je ta kuća nedovršena, osim jednog stana unutar nje, u kojoj je u tom periodu živjela njegova bivša supruga, dok je on koristio u toj kući garažu; da je njima u tom periodu predmetni stan bio stan u kojem bi prespavali on i roditelji kada bi došli sa Silbe; nakon 2023., da u predmetnom stanu žive on i majka, malo su na Silbi, malo u predmetnom stanu; da je ovaj stan imao dva kreveta; da za to vrijeme njegova sestra živi u ulazu do, u istoj zgradi, te vidi majku kada svrati do nje, a kada majka dođe sa Silbe u Zadar, odu na kavu i to je sve; da je od 1990. tuženika vidio u stanu pet puta, da ima jako neuredne odnose sa sestrom, a sa njezinim sinom, ovdje tuženikom, od ovog spora; da se ne sjeća da li je ušao u ikakvu komunikaciju s tuženikom kada je dobio poruku od njega da dolaze majstori i da uzme stvari, misli da nije jer je isti bio neugodan; da je tuženik bio neugodan, jer je vikao na njega bezrazložno, bio je neugodan, da se ne sjeća koja je tema vike bila, misli da je htio impresionirati mamu koja je bila na balkonu gore; ne sjeća se datuma kad je to bilo; da kada je prvi puta uredovala policija, da su tema svađe tih 10 minuta prepirke između njih dvojice bila vrata na ovom stanu, te se tuženik silno želio tući sa njim, a on ga je pokušavao primiriti, a svađali su se jer je on promijenio bravu, pa da mu je rekao da je ključ na stolu; da on tom prilikom nije znao za taj Darovni Ugovor, a misli da je ostavinska rasprava bila u 10. mjesecu 2024., te da je u toj prepirci tuženik rekao da je to njegov stan, te je iza toga došla sestra i mahala s nekakvim papirom, no on isti nije vidio; da danas u stanu nitko ne živi, koliko on zna, od kada je pokrenut ovaj spor on da nema pristup stanu jer nema ključ,

on da je miroljubiv i ne želi da ponovno dolazi policija, a spor je u tijeku te čeka da se razriješi.

9.1. Tuženik u svom stranačkom iskazu navodi da ostaje kod odgovora na tužbu i svih dosadašnjih navoda. Naime, da je ovaj stan njegova majka kupila prije nego što se on rodio, točne detalje ne zna zbog toga što je to bilo prije, ona je iskazala o tome, te je u tom stanu živjela u svojoj mladosti. Nakon Domovinskog rata, kada se on rodio, njegova majka da se dogovorila sa svojim roditeljima da se zamijene za stanove jer je dobila obitelj, pa su joj tako njegovi djed i baka dali stan na ovoj adresi gdje on ima prijavljeno prebivalište, koji je u ulazu pokraj predmetnog, te koji je bio veći, a ona je njima dala ovaj manji predmetni stan, misli da su tada i zamijenili vlasništva stanova. Od tada u predmetnom stanu žive njegovi djed i baka i to većinu godine, jesen, zimu i proljeće, dok ljeti borave na Silbi. On da svaki dan skoro posjećuje djeda i baku, gotovo svaki dan nakon škole. Nadalje, da 2020. ovaj stan njemu daruje baka Janja Subić, te ista ostavlja pravo doživotnog plodouživanja, na način da živi u istom sve do svoje smrti, te misli da se on odmah i uknjižuje na ovaj stan. Može reći također da su Ugovor potpisali, međutim da su naknadno radili i Anex jer je nešto nedostajalo. On da se na jesen 2022. ispisuje sa fakulteta, te se vraća u Zadar kako bi pomagao majci jer se ona više ne može sama brinuti o baki, da se zajedno brinu. Tako, želi reći da od njegovog povratka sa studija, pa sve do bakine smrti, svakodnevnu brigu o baki vode on i njegova majka, koja na Silbu odlazi na kratko ljeti. Također, napominje da svo to vrijeme tužitelj jako rijetko dolazi, zasigurno u ovom stanu nikad ne spava, jer u ovom stanu postoji jedan trosjed na kojem spava baka. Kada baka umire u travnju 2024., on da pregledava ovaj stan i vidi da je isti u jako lošem stanju, te odlučuje da treba pozvati majstore, te renovirati isti, a sve jer ima u planu početi živjeti u njemu. Tako, krajem travnja, obavještava putem poruka tužitelja da će mu početkom svibnja doći radnici, pa da preuzme stvari koje su njegove. Kada ga se pita, iskazuje da je riječ o perlici za robu i frižideru, za koje zna da je poklonio baki. Nakon toga jedan dan, što je isto bilo u svibnju, uočava tužitelja preko balkona stana u koje živi kako iznosi stvari iz ovog stana, te ga tom prilikom on radi mira u obitelji pušta da iznese stvari i nema nikakvog kontakta s njim. Krajem lipnja dolazi do ostavinske rasprave iza smrti bake, na koju dolazi njegova majka sama, potpuno nepripremljena, dok tužitelj dolazi s odvjetnikom te traži ovaj stan, te se tada dižu tenzije. Nakon toga, početkom srpnja on dobiva poruku od tužitelja, sve napisano velikim štampanim slovima, zbog čega dobiva dojam da više na njega, u kojoj on piše da ga treba pustiti u stan, da on ima pravo na stan. Nadalje, kada ga se pita, iskazuje da on sredinom svibnja prvi puta mijenja bravu na vratima od ovog sporednog ulaza, a isto je bilo nakon što je tužitelj iznio stvari. Nadalje, netočno je što je tužitelj iskazao da je policija bila u srpnju, ista da dolazi početkom kolovoza prvi puta, a po pozivu njegove majke koju on savjetuje da zove policiju, jer ona njega kontaktira i kaže mu da uočava tužitelja kako već pola sata obija bravu na ovim sporednim vratima. Po pozivu on da odmah dolazi do stana, te nailazi na otvorena vrata stana, ulazi unutra te da je uzrujan i više kako bi ga ljudi u kvartu čuli, obzirom da drži da je u tijeku provala. Pokušava ući u stan, no tužitelj mu pokušava zatvoriti vrata u lice, međutim uspijeva ući te potom dolazi policija, koja sastavlja zapisnik i oni se razilaze. Kada ga se pita, iskazuje da je tužitelj postavio novu bravu prije nego što je on došao taj dan, čime je obio staru, te kako je ključ ostavio na stolu. On da odmah potom, u roku od maksimalno dva tjedna, mijenja tu bravu koju je ovom prilikom postavio tužitelj, odnosno poziva svog prijatelja koji se time bavi da mu postavi novu bravu. To da je posljednji put da on mijenjam bravu, dakle ista je postavljena

sredinom kolovoza i od tada je niti on niti itko drugi nije mijenjao, te ključeve od tih vrata imaju on i njegova majka, dok tužitelj nema ključa od ovih vrata. Kada ga se pita, iskazuje da su glavna ulazna vrata u ovaj stan u potpunosti zamijenjena u listopadu ili studenom 2024., te ključ od tih vrata također imaju on i njegova majka, te tužitelj nema ključ ni od tih vrata. Na poseban upit zamjenika svog punomoćnika, tuženik je iskazao: da su u predmetnom stanu još uvijek radovi, pa trenutno još nitko ne živi u njemu; da on sam renovira stan, malo po malo, kako ima financijske i vremenske mogućnosti, jer više-manje sam obavlja radove. Na poseban upit punomoćnika tužitelja, tuženik je iskazao: da misli da je prestao studirati u Rijeci u jesen 2022.; da njegov ujak po njegovom saznanju nikad nije imao ključeve od glavnih vrata, a misli da je od sporednih vrata imao kako bi mogao posjećivati baku; da je prvo mijenjanje brave na stanu i to na sporednim vratima bilo sredinom svibnja 2024., onda nedugo nakon policijske intervencije u kolovozu 2024., te da je glavna ulazna vrata u cijelosti, pa time i bravu, promijenio krajem listopada ili studenog 2024.; da je po sklapanju Ugovora o darovanju s bakom ušao u posjed tog stana, imao je ključeve već i prije jer je pomagao majci oko bake; da je bravu na spornom stanu mijenjao zato što je po papirima on vlasnik i posjednik tog stana, te on i tužitelj nisu bili u najboljim odnosima, ali su u tom trenutku još bili bez sukoba, te nije želio da on više dolazi u stan; da nije promijenio bravu na stanu dok je baka bila živa jer je ona imala pravo plodouživanja na stanu; da nije dao primjerak ključa tužitelju, svom ujaku, kada je mijenjao brave jer je bio u uvjerenju da je sve stvari koje je uzeo, da je to to, te da nema zašto dolaziti u stan; da kada je tužitelj promijenio bravu da je njemu ostavio ključ na stolu.

10. Naime, prema odredbi čl. 441. ZPP, raspravljanje o tužbi zbog smetanja posjeda ograničiti će se samo na raspravljanje i dokazivanje činjenica posljednjeg stanja posjeda i nastalog smetanja, te je isključeno raspravljanje o pravu na posjed, o pravnoj osnovi, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda ili o zahtjevima za naknadu štete.

10.1. Prema čl. 22. st. 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Nar. Nov. broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 100/04, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12, 152/14 i 81/15 – dalje ZV), posjednik kojemu je posjed samovlasno smetan ovlašten je svoj posjed štiti putem suda, zahtijevajući da se utvrdi čin smetanja njegovog posjeda, naredi uspostava posjedovnog stanja kakvo je bilo u času smetanja te zabrani takvo ili slično smetanje ubuduće. Prema st. 2. istog članka sud pruža ovu zaštitu posjeda u posebnom, hitnom postupku, prema posljednjem stanju posjeda i nastalom smetanju, bez obzira na pravo na posjed, pravni temelj posjeda, poštenje posjednika, kao i bez obzira na to koliko bi smetanje posjeda bilo u kakvom društvenom, javnom ili sličnom interesu. Cilj posjedovne zaštite koje se pruža prema odredbi čl. 22. ZV jest u održanju kontinuiteta postojećeg stanja pa pružena posjedovna zaštita vodi k cilju uspostave stanja kako je bilo prije pružanja posjedovne zaštite. Povredom posjeda nastaje za posjednika specifično subjektivno pravo da osobu koja smeta njegov posjed prisili na prestanak tog smetanja i uspostavljanje njegove faktične vlasti u punom sadržaju i opsegu kakav je bio u času smetanja.

10.2. Odredbom čl. 21. st. 3. ZV-a je propisano da pravo na zaštitu posjeda prestaje protekom roka od trideset dana od dana kad je smetani saznao za čin smetanja i počinitelja, a najkasnije godinu dana od dana nastalog smetanja.

10.3. Zaključno se ističe, da je odredbom čl. 219. st. 1. ZPP, propisano je da je svaka stranka dužna iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika, dok je odredbom čl. 221.a ZPP određeno da ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja.

11. Tako, prvenstveno se, a u odnosu na istaknuti prigovor tuženika da je predmetna tužba podnesena izvan roka propisanog navedenom odredbom čl. 21. st. 3. ZV, ističe kako je isti otklonjen kao neosnovan. Naime, tužitelj kao čin smetanja navodi protupravnu promjenu brave ulaznih vrata stana u niskom prizemlju stambene zgrade u Zadru, Ulica Ive Senjanina 10A, za koju izmjenu ne zna kada je izvršena, no za što on da sazna je dana 31. listopada 2024., što i prijavljuje policiji, o čemu PU zadarska, Policijska postaja Zadar i izdaje Potvrdu, te potvrđuje navode tužitelja i datum njegova saznanja, a kako je ranije navedeno. Nadalje, nedvojbeno je da je predmetna tužba za smetanje posjeda podnesena dana 2. prosinca 2024. Tako, obzirom da tužba za smetanje posjeda mora biti podnesena u roku od 30 dana od dana kada je smetani saznao za čin smetanja i počinitelja, pri čemu je rok prekluzivan, sukladno navedenoj odredbi čl. 21. st. 3. ZV, te da je navedeni rok protekao dana 1. prosinca 2024., koji je u konkretnom slučaju bio nedjelja, to je primjenjujući odredbu čl. 112. st. 4. ZPP, prema kojoj se rok kojem posljednji dan pada na državni blagdan, ili u nedjelju ili u koji drugi dan kad sud ne radi, produžuje do prvog idućeg radnog dana, valjalo predmetnu tužbu smatrati pravodobnom.

12. Međutim, uzimajući u obzir navedenu odredbu čl. 441. ZPP, odnosno utvrđenje činjenica posljednjeg stanja posjeda i nastalog smetanja, te isključivanje raspravljanja o pravu na posjed, o pravnoj osnovi, savjesnosti ili nesavjesnosti posjeda, a na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, te na temelju rezultata cjelokupnog dokaznog postupka, sukladno odredbi čl. 8. ZPP, ovaj Sud drži da tužitelj nije dokazao da bi bio posljednji mirni posjednik predmetnog stana. Naime, aktivna legitimacija u postupcima zbog smetanja posjeda pripada posljednjem mirnom posjedniku, pa je na tužitelju da dokaže da je bio u posljednjem mirnom posjedu i da je smetanje posjeda nastupilo na način kako tvrdi. Međutim, iz provedenog dokaznog postupka ne proizlazi da je u trenutku počinjenog smetanja, odnosno promjene brave ulaznih vrata predmetnog stana, tužitelj bio posljednji mirni posjednik istog. Tako, ovaj Sud nije posebno cijenio iskaz svjedoka Dragana Radonje, obzirom isti nema nikakvih saznanja o tome tko je bio u posljednjem mirnom posjedu predmetnog stana, kao ni počinjenom smetanju, dok je iskaz svjedokinje Vesne Andrović, u dijelovima cijenio konfuznim i neodređenim, a u dijelovima neistinitim. Naime, ova svjedokinja, u dugogodišnjoj vezi s tužiteljem, iskazuje kako je u predmetni stan dolazila sve dok je majka tužitelja, odnosno baka tuženika, bila živa, zajedno s tužiteljem, za kojeg iskazuje da svakodnevno posjećuje majku vodeći brigu o istoj, međutim svjedokinja ne zna, što nije životno ni logično, koliko je predmetni stan velik, odnosno koliko ima soba i kreveta, te gdje je tužitelj mogao prespavati, obzirom iskazuje da je isti „često prespavao kod svojih roditelja u ovih njihovih zajedničkih 12 godina“, a dakle u predmetnom stanu od nespornih 28,85 m², kao treća osoba uz dvoje roditelja, pa se taj dio iskaza otklanja kao neistinit, dok navedena svjedokinja u odnosu na počinjeno smetanje nema izravnih saznanja, niti može odrediti kada su točno mijenjane brave predmetnih vrata, kao niti ima li tužitelj ključeve stana ili ne. Sam tužitelj iskazuje da su on i roditelji živjeli na

otoku Silbi, dok je ovaj stan u Zadru bio stan u kojem bi prespavali kada bi obavljali nešto ovdje u gradu, češće zimi, a nedvojbeno je u postupku utvrđeno da su prvotno tužiteljev otac, a kasnije majka bili vlasnici predmetnog stana, pa činjenica da on ima ključ predmetnog stana, po smrti oca redovno posjećuje majku u poodmakloj životnoj dobi, samo po sebi ne dokazuje da je tužitelj ikada imao faktičnu vlast nad predmetnim stanom, niti volju da ga posjeduje kao svog, dok u relevantnom trenutku promjene brave, ne dokazuje redovito dolaženje u isti, korištenje niti nadzor na istim, pa ranije navedeno samo po sebi ne predstavlja posjed u smislu odredaba ZV, dok s druge strane tuženik materijalnom dokumentacijom priloženom spisu dokazuje kako je u posjed predmetnog stana uveden danom sklapanja Dodatka ugovora o darovanju od 19. ožujka 2021. ovjerenim po Javnom bilježniku Jeleni Skoblar iz Zadra pod brojem OV-3176/2021 istog dana, zaključenim sa tada upisanom vlasnicom i posjednicom predmetnog stana Janjom Subić, svojom bakom i majkom tužitelja, a kako sve proizlazi iz pribavljenog spisa ovog Suda pod poslovnim brojem O-1259/2024 vođenog iza smrti pok. Janje Subić.

13. Shodno navedenom, a imajući u vidu citirane zakonske odredbe ZV i ZPP, te da nisu ispunjene pretpostavke za pružanje posjedovne zaštite tužitelju, valjalo je tužbeni zahtjev tužitelja odbiti kao neosnovan, te odlučiti kao u izreci ovog Rješenja pod točkom I.

14. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 1. ZPP, u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Nar. Nov. br.: 138/23), slijedom čega je tuženiku kao stranci koja je u cijelosti uspjela u ovom postupku, priznat trošak parničnog postupka na ime zastupanja po punomoćniku – odvjetniku i to trošak jednokratne nagrade za cijeli prvostupajski postupak - 250 bodova (Tbr.7.t.2.), te dodatni trošak zastupanja na ročištima dana 4.12.2025., 10.3.2026. i 13.5.2026. – svaki po 50 bodova (Tbr.7.t.2.), što uz vrijednost boda od 2,00 EUR, uvećano za pripadajući PDV, iznosi 1.000,00 EUR, dok je preko dosuđenog iznosa zahtjev tuženika odbijen kao neosnovan, a koji se odnosi na previsoko zatražene iznose daljnjih radnji zastupanja na ročištima, slijedom čega je odlučeno kao u točki II. izreke ovog Rješenja.

Zadar, 29. svibnja 2026.

S u t k i n j a
Iva Abfal

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba u roku od petnaest (15) dana. Žalba se podnosi putem ovog suda, pisano u 3 (tri) istovjetna primjerka, a o istoj odlučuje sud drugog stupnja.

DNA:

1. Tužitelju po pun.,
2. Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-30888-c016e**

Kontrolni broj: **0fbd4-a428d-7d3d4**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.